

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
ГЈУКТА КУШТЕТУЕСЕ
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 28. marta 2017. godine
Ref. br.: VMP1051/17

ODLUKA O PRIVREMENOJ MERI

u

slučaju br. KI31/17

Podnositelj

Shefqet Berisha

**Ocena ustavnosti odluke CLM br. 10/2016 Vrhovnog suda Kosova
od 24. avgusta 2016. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija i
Gresa Caka-Nimani, sudija

Podnositelj zahteva

1. Zahtev je podneo Shefqet Berisha (u daljem tekstu: podnositelj zahteva) iz Prištine.

Osporena odluka

2. Podnositac zahteva osporava odluku CML br. 10/2016 Vrhovnog suda od 24. avgusta 2016. godine.
3. Gore navedena odluka je osporena u vezi sa odlukom PPP.br.1216/15, Osnovnog suda u Prištini, od 21. novembra 2016. godine; odlukom Ac. br. 1347, Apelacionog suda, od 24. aprila 2016. godine; presudom Rev. br. 50/2016, Vrhovnog suda, od 4. aprila 2016. godine; odlukom C. br. 2929/2015, Osnovnog suda u Prištini, od 15. februara 2016. godine; presudom Ac. br. 401/204, Apelacionog suda, od 26. oktobra 2015. godine i presudom C. br. 162/09, Osnovnog suda u Prištini, od 29. oktobra 2013. godine.

Predmetna stvar

4. Podnositac zahteva traži ocenu ustavnosti gore navedenih odluka kojima su navodno povređena njegova prava koja su garantovana članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], članom 22.2 [Direktna primena međunarodnih sporazuma i instrumenata] i članom 54. [Sudska zaštita prava] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), u vezi sa članom 6 (Pravo na pravično suđenje) Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: Konvencija).
5. Pored toga, podnositac zahteva traži od Suda da uvede privremenu meru, protiv presude C. br. 162/09, Osnovnog suda u Prištini, od 29. oktobra 2013. godine, i obustavi bilo koji sudski postupak, postupak izvršenja, radnje ili odluke javnih organa koje proizilaze iz te presude do konačne odluke Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Predmet gorenavedene presude i sledstvenih izvršnih postupaka je oduzimanje privatne imovine podnosioca zahteva i njegove invalidske penzije koja mu je potrebna za njegovo lečenje.

Pravni osnov

7. Zahtev je zasnovan na članovima 113.7 i 116.2 Ustava, članovima 27 i 47. Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon), i pravilima 54 i 55 Poslovnika o radu Suda (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Sudom

8. Dana 10. marta 2017. godine, podnositac je podneo zahtev Sudu.
9. Dana 22. marta 2017. godine, predsednica Suda je odlukom GJR. KI31/17 imenovala sudiju Snezhana Botusharova za sudiju izvestioca. Istog datuma, odlukom KSH.KI31/17 predsednica Suda je imenovala Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Altay Suroy (predsedavajući), Almiro Rodrigues (član) i Ivan Čukalović (član).

10. Dana 22. marta 2017. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva. Istog datuma, Sud je obavestio Vrhovni sud o registraciji zahteva.
11. Dana 27. marta 2017. godine, sudija izvestilac je preporučio Sudu da uvede privremenu meru. Istog datuma, Sud je odlučio većinom da uvede privremenu meru do 20. juna 2017. godine.

Kratak pregled činjenica

12. Dana 2. februara 2009. godine, tužilac K.Sh. je podneo tužbu ondašnjem Opštinskom sudu u Prištini, tražeći da se podnositelj zahteva obaveže da mu isplati iznos od 20. 337.40 €, uključujući kamatnu stopu počev od dana kada je tužba podneta.
13. Dana 23. juna 2010. godine, K.Sh. je podneo drugu tužbu Osnovnom суду, zahtevajući da se podnositelj zahteva obaveže da mu isplati 17,500 € uključujući kamatu.
14. Dana 1. januara 2013. godine, Zakon br. 03/L-199 o sudovima je stupio na snagu. U skladu sa članom 2, stav 1, pod stav 1.2 Zakona: „*Osnovni sud - prvostepeni sud, sa sedištem u sedam regionalna centra, koji se osniva ovim zakonom*“.
15. Dana 6. februara 2013. godine, Osnovni sud je doneo odluku kojom je obavezao podnosioca zahteva da odgovori na tužbu K.Sh. u roku od 15 (petnaest) dana.
16. Dana 15. februara 2013. godine, podnositelj zahteva je u svom odgovoru osporio tvrdnje K.Sh. i tražio od Osnovnog suda da odbije tužbeni zahtev K.Sh. u celosti, kao neosnovan, ili odbaci, kao neprihvatljiv.
17. Dana 19. aprila 2013. godine i 7. juna 2013. godine, održana su dva sudska ročišta, gde su saslušani svedoci. Podnositelj zahteva je prigovorio na način na koji su dokazi uzeti i ocenjeni, jer su s jedne strane, dokazi i svedoci predloženi od strane podnosioca zahteva odbijeni; dok su s druge strane, dokazi i svedoci predloženi od strane K.Sh. prihvaćeni od strane suda.
18. Dana 29. oktobra 2013. godine, Osnovni sud u Prištini je presudom C. br. 162/09 usvojio tužbeni zahtev tužioca K.Sh. i obavezao podnosioca zahteva da isplati tužiocu ‘neisplaćen zajam’. Istog datuma, podnositelj zahteva je podneo nove dokaze, tvrdeći da: (i) legitimacija i identitet K.Sh. nije bio tačno utvrđen i da njegov identitet nije bio poznat; i, (ii) predložio svedoka da se sasluša. Navodno, dokazi i predloženi svedok su odbijeni od strane suda.
19. Podnositelj zahteva je uložio žalbu Apelacionom sudu na osnovu bitnih povreda procesnih odredaba, pogrešnog i nepotpunog utvrđivanja činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava, sa predlogom da se ožalbena presuda poništi i slučaj vrati na preispitivanje.

20. Dana 26. oktobra 2015. godine, Apelacioni sud je presudom CA. br. 401/2014 odbacio žalbu podnosioca zahteva kao neosnovanu i potvrdio presudu Osnovnog suda.
21. Dana 23. novembra 2015. godine, podnositac je podneo zahtev za reviziju Vrhovnom суду na osnovu bitne povrede odredaba postupka, pogrešne primene materijalnog prava i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Podnositac zahteva je opet ponavljao da je pokrenuo pred nižim instancama argumenat za navodne povrede njegovog prava na pravično i nepristrasno suđenje, jer nije saslušan njegov svedok i uzeti u obzir njegovi dokazi.
22. Dana 30. novembra 2015. godine, na zahtev tužioca K.Sh. Kancelarija privatnog izvršitelja je izdala nalog (P. br. 784/15) o izvršenju. Podnositac zahteva je prigovorio na taj nalog (vidi: stavove dole 33-36).
23. Dana 4. aprila 2016. godine, Vrhovni sud je presudom Rev. br. 50/2016 odbacio kao neosnovan zahtev za reviziju podnosioca zahteva, potvrdio njegovu obavezu prema tužiocu i preinačio odluke nižeg suda samo u pogledu kamatne stope. Vrhovni sud je obrazložio da: (i) su odluke redovnih sudova dovoljno jasne i dobro opravdane; (II) je postojanje pravnog odnosa između parničnih stranaka potvrđen iskazom svedoka; (III) je svedok koga je predložio podnositac zahteva da se sasluša irelevantan u ovom slučaju; i, (IV) je tvrdnja koja dovodi u pitanje identitet i legitimitet K.Sh. neosnovana i da podnositac zahteva nije pokrenuo tu tvrdnju pred sudovima nižeg stepena, *inter alia*, suprotno činjenicama i zapisnicima u sudskim dosjeima.
24. U međuvremenu, tužilac K.Sh. je podneo predlog za uvođenje mere bezbednosti na nepokretnu imovinu podnosioca zahteva.
25. Dana 15. februara 2016. godine, Osnovni sud u Prištini je odlukom C. br. 2929/2015 usvojio kao osnovan predlog tužioca K.Sh. o uvođenju mere bezbednosti. Podnosiocu zahteva je naloženo da ništa ne gradi, da ne prodaje i ne ugovara i overava ugovor o kupoprodaji podnosioca zahteva sa nadležnim notarom u Prištini u katastarskoj jedinici određenoj u Prištini sve dok se ne doneše druga odluka ovog suda.
26. Podnositac zahteva je, na vreme, uložio žalbu protiv ove odluke Osnovnog suda pred Apelacionim sudom.
27. Dana 24 aprila 2016. godine, Apelacioni sud je odlukom Ac. br. 1347/16 odbacio, kao neosnovanu, žalbu podnosioca zahteva i potvrdio odluku Osnovnog suda.
28. Podnositac je podneo zahtev za zaštitu zakonitosti Kancelariji glavnog državnog tužioca, tvrdeći, *inter alia*, da se tužilac K.Sh., sve vreme predstavlja sa lažnim identitetom i da to nije bilo verifikovano od strane sudova, uprkos brojim žalbama podnosioca zahteva.

29. Što se tiče pitanja identiteta i legitimnosti K.Sh., podnositac zahteva je priložio kao dokaz obaveštenje od strane Nemačkih organa Tužilaštva, koje u svom relevantnom delu glasi: "... Kosovske vlasti su obaveštene preko Interpola ...da je optuženi Sch. (ranije poznat kao K.Sh., u 1995, neutralizacijom postao Nemački državljanin i promenio ime na A. C. R. Sch.)...do kog stepena korišćenje prethodnih ličnih podataka predstavlja krivično delo ... je odgovornost kosovskih vlasti".
30. Dana 31. maja 2016. godine, Kancelarija glavnog državnog tužioca je obavestila podnositca zahteva da je primila njegovu inicijativu i da je podnela zahtev za zaštitu zakonitosti Vrhovnom sudu. Državni tužilac je izjavio pred Vrhovnim sudom da se odluke sudova moraju ukinuti zbog bitnih povreda odredaba procesnog prava.
31. Dana 4 avgusta 2016. godine, podnositac je podneo zahtev Sudu. Sud je proglašio zahtev neprihvatljivim na osnovu toga da je preuranjen, jer su postupci bili u toku pred Vrhovnim sudom. Sud je takođe primetio da zahtev pokreće važna ustavna pitanja u pogledu proceduralnog legitimite stranaka i saslušanja svedoka (vidi: Ustavni sud Republike Kosovo: slučaj br. KI102/16, podnositac zahteva: *Shefqet Berisha*, rešenje o neprihvatljivosti od 7. marta 2017. godine, stav 41).
32. Dana 24. avgusta 2016. godine, Vrhovni sud je odlukom CLM. br. 10/2016 odbio kao neosnovan zahtev za zaštitu zakonitosti državnog tužioca podnet protiv odluka nižestepenih i žalbenih sudova u postupku. Vrhovni sud je obrazložio da se zahtev za zaštitu zakonitosti može podneti samo za povrede koje se odnose na mesnu nadležnost, obavezu da se održi javna rasprava ili u situaciji kada je javnost sprečena da bude na javnoj raspravi. Vrhovni sud je zaključio da se zahtev za zaštitu zakonitosti ne može podneti zbog povreda proceduralne legitimnosti stranaka.
33. Dana 21. novembra 2016. godine, Osnovni sud u Prištini je odlukom PPP.br.1216/15 odbacio prigovor podnositca zahteva protiv naloga za izvršenje (P. br. 784/15 od 30. novembra 2015. godine) izdat od Kancelarije privatnog izvršitelja. Osnovni sud je utvrdio da se izvršni nalog zasnivao na presudi C. br. 162/09 Osnovnog suda u Prištini od 29. oktobra 2013. godine.
34. Predmet gorenavedenog izvršnog postupka je bio oduzimanje privatne imovine podnositca i blokiranje njegove invalidske penzije koja je potrebna za njegovo lečenje.
35. Podnositac zahteva je osporio gore navedenu odluku (PPP. br. 1216/15) Osnovnog suda pred Apelacionim sudom.
36. Sud primećuje da iako osporen izvršni postupak je još u toku pred Apelacionim sudom, ali oni ne mogu sprečavati izvršenje odluke Osnovnog suda za oduzimanje imovine podnositca.

Navodi podnosioca

37. Podnositac zahteva tvrdi povredu člana 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], 22.2 [Direktna primena međunarodnih sporazuma i instrumenata] i 54. [Sudska zaštita prava] Ustava, u vezi sa članom 6 (Pravo na pravično suđenje) Konvencije.
38. Podnositac zahteva tvrdi da redovni sudovi u svim stepenima nisu uzeli u obzir dokaze koje je predložio, niti su obrazložili zašto su odbili te dokaze. To obuhvata, *inter alia*, odbijanje da precizno utvrde identitet K.Sh. i saslušaju svedoka podnosioca. Ovaj svedok je prema podnosiocu zahteva - važan svedok za pravično rešenje njegovog slučaja, tj, da li je on dugovao tužitelju novac ili ne, da li mu je tužitelj dao "pozajmicu" ili nije.
39. Podnositac zahteva tvrdi da je u njegovom slučaju – zbog odbijanja da podnese dokaze i saslušanja njegovog svedoka kao i nedostatka obrazloženja za to – povređeno načelo jednakosti oružja i pravo na obrazloženu odluku, kao osnovni deo prava na pravično i nepristrasno suđenje. Štaviše, podnositac je naveo da on nikada nije priznao da je uzeo ili duguje novac tužitelju, uprkos onome što je Osnovni sud izjavio.
40. Podnositac zahteva tvrdi: „*Vrhovni sud Kosova je povredio član 6. Konvencije, zato što uopšte nije razmotrio zahtev za učešće na sednici revizije koji je podnet sa obrazloženjem povrede ljudskih prava i sloboda-član 6. Konvencije. Ovim zahtevom sam tražio od suda da pozove ročište na kojem će se saslušati moje tvrdnje o povredi osnovnih ljudskih prava i sloboda -član 6. Konvencije. Argumenti o povredi osnovnih ljudskih prava i sloboda od strane preliminarnih sudova (povrede koji su onemogućile pravično i nepristrasno suđenje) su priloženi ovom dopisu i obrazloženi su, pozivanjem i na sudsku praksu EKLjP.*”
41. Podnositac zahteva izjavljuje: „*Državno tužilaštvo je tražilo poništaj sudske odluke koje su donete u postupku donošenja mere bezbednosti - smatrajući da postoje elementi krivičnog dela (falsifikovan identitet tužioca), jer on nije K. Sh. (građanina Kosova), već A. C. R. Sch., nemački državljanin sa prebivalištem i stalnim boravkom u Saveznoj Republici Nemačke. S obzirom da SRN zabranjuje dvojno državljanstvo, ne postoji nijedna mogućnost da se izbegne postojanje ovih krivičnih dela. Pa i da je dozvoljeno dvojno državljanstvo, ni najedan način nije dozvoljeno da se koriste različiti identiteti u različitim zemljama, jer se identitet utvrđuje po ličnom imenu i u tom smislu se određuje i ličnost i legitimitet stranke. Ne može se raditi o istoj osobi -već o različitim ličnostima. Kao se može jedan postupak smatrati redovnim,kada nije siguran ni identitet stranaka u postupku?*”
42. Podnositac zahteva tvrdi da su Vrhovni sud i Apelacioni sud doneli ne obrazložene odluke: „*Apelacioni sud, pored toga što nije obrazložio svoje odluke/zaključke, čak nije ni ponovio obrazloženja prvostepenog suda - i ne opravdava zašto se slaže sa obrazloženjem prvostepenog suda ... Vrhovni sud Kosova je u više navrata otvoreno ponovio sve povrede prethodnih sudova, vraćajući ih u kontinuirane povrede osnovnih ljudskih prava i sloboda od*

strane državnog pravosuđa. Sud, između ostalog, uopšte ne opravdava svoju odluku da nije bilo povrede formalnog prava i da nije bilo povrede materijalnog prava.”

43. Podnositelj zahteva tvrdi da Vrhovni sud (odluka CLM br. 10/2016 od 24. avgusta 2016. godine) ponovo nije uspeo da reši glavna pitanja koje je pokrenuo on i državni tužilac, odnosno: (i) pitanje identiteta i proceduralne legitimnosti K.Sh.; (ii) način na koji su dokaz uzeti; i (iii) zašto je jedini svedok koji je predložio odbijen od strane suda. Podnositelj zahteva tvrdi da je u njegovom slučaju u svim sudskim slučajevima povređeno načelo jednakosti oružja.
44. Podnositelj zahteva traži uvođenje privremene mere na osnovu člana 27. Zakona i pravila 54 Poslovnika o radu. U tom smislu, podnositelj zahteva naglašava: „... *Podnosim Ustavnom суду Republike Kosovo ovaj zahtev za uvođenje privremene mere protiv svih presuda i odluka donete od strane sudova, jer krše pravo na pravično suđenje i mirno uživanje imovine*”.
45. Štaviše, podnositelj zahteva precizira sledeće razloge: (i) nepokretna imovina koja je bila predmet mera bezbednosti je takođe bila predmet hipoteke u korist trećeg lica; (ii) uvođenje mera bezbednosti na imovinu koja je bila predmet hipoteke predstavlja krivično delo; (III) račun podnosioca zahteva (invalidska penzija) preko koga obezbeđuje svoj medicinski tretman je blokiran, i (iv) podnositelj zahteva je od 1992. godine dijagnostikovan sa 100% stepenom invaliditeta, i da će mu zbog toga, blokiranje invalidske penzije izazvati nepopravljivu štetu.
46. Podnositelj zahteva navodi da se zbog jednostranog stava sudova u njegovom slučaju stvorila situacija „kontinuirane povrede“. Uvođenje mere bezbednosti na njegovu imovinu i blokiranje njegove invalidske penzije je još više povredilo njegovo pravo na imovinu koje je garantovano članom 46. Ustava u vezi sa članom 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju.
47. Pored toga, podnositelj je naveo da: *“Smatram da izvršenje odluke protiv invalidske penzije koja je pomoć za lečenje i da mi spasi život rezultira takođe povredom člana 8. Konvencije”*.
48. Na kraju, podnositelj zahteva traži od Suda: (i) da proglaši zahtev prihvatljivim, (ii) da utvrdi da je došlo do povrede člana 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], 22,2 [Direktna primena međunarodnih sporazuma i instrumenata] i 54 [Sudska zaštita prava] Ustava u vezi sa članom 6. (Pravo na pravično suđenje) Konvencije, (iii) da proglaši nevažećim sudski postupak u celosti i da poništi osporene odluke; (iv) da uvede privremenu meru; i (v) da vrati predmet Osnovnom суду na preispitivanje u skladu sa presudom Ustavnog suda.

Ocena zahteva za privremenu meru

49. Da bi Sud uveo privremenu meru u skladu sa članom 116 (2) [Pravni efekat odluka] Ustava, članom 27. Zakona i pravilom 55 (4), (5) Poslovnika, mora utvrditi:

Član 116 (2) Ustava

2. Dok god je procedura u postupku pred Ustavnim sudom, sud može privremeno prekinuti primenu spornog postupka ili zakona, dok god se ne doneše sudska odluka, ukoliko smatra da je primena takvih spornih zakona može uzrokovati nepopravljivu štetu

Član 27. Zakona

1. Ustavni sud po službenoj dužnosti ili na zahtev stranke može doneti odluku o primeni privremenim mera u odnosu na neko pitanje koje je predmet postupka, ukoliko su te mere neophodne za otklanjanje rizika ili nepopravljive štete, ili je preuzimanje ovakvih privremenih mera u javnom interesu.

Pravilo 55 (4) Poslovnika

[...]

- (a) je strana koja zahteva uvođenje privremenih mera pokazala prima facie slučaj o merodavnosti predmeta i, ukoliko prihvatljivost još uvek nije utvrđena, prima facie slučaj o prihvatljivosti predmeta;
- (b) je strana koja zahteva uvođenje privremenih mera je dokazala da će pretrpeti nepopravljivu štetu ukoliko se ne dozvoli privremena mera; ili
- (c) je privremena mera u javnom interesu.

Pravilo 55 (5) Poslovnika (isečak):

[...] Odluka o uvođenju privremenih mera ne može stupiti na snagu ukoliko nije određen datum isteka istih, međutim, datum isteka se može produžiti odlukom Suda. [...]

50. U tom smislu, Sud primećuje da je podnositelj zahteva podneo opsežne argumente u vezi sa navodnim povredama ljudskih prava.
51. Sud takođe primećuje da je slučaj veoma kompleksan, odnosi se na brojne postupke na osnovu iste odluke Osnovnog suda koja je prvi i konačni osnov za izvršni postupak o vlasništvu.
52. Kao takav, Sud smatra da je podnositelj zahteva predstavio *prima facie* slučaj o meritumu zahteva u smislu pravila 55, stav 4, pod (a), Poslovnika.
53. Sud primećuje da podnositelj zahteva takođe tvrdi da se mora osloniti na svoju invalidsku penziju radi lečenja, a zbog sudske odluke ne može. Podnositelj zahteva dalje tvrdi da će uvođenje mere bezbednosti na njegovo privatno vlasništvo povrediti i prava trećih lica i kao takvo je nezakonito i predstavlja krivično delo.

54. Imajući u vidu ove okolnosti, Sud smatra da postoje dovoljni razlozi da prihvati da će podnositac zahteva pretrpeti nepopravljivu štetu u smislu pravila 55, stav 4, pod b, Poslovnika.
55. Pored toga, Sud primećuje da ovaj zahtev pokreće ozbiljne sumnje u ustavnost sudskog postupka, u vezi sa: (i) navodnom proizvoljnošću u oceni činjenica; (ii) pitanjem identiteta i proceduralnim legitimitetom K.Sh.; (iii) tvrdnjama o povredi prava podnosioca zahteva da mu se sasluša svedok i dokazi prihvate; (iv) potencijalnim negativnim posledicama za podnosioca zahteva i treća lica u slučaju sprovođenja mere bezbednosni na njegovu imovinu, kao i blokiranje njegove invalidske penzije.
56. Sud primećuje da je podnositac pokrenuo pitanje pravičnog suđenja pred svim sudskim instancama, odnosno neprihvaćenja dokaza o legitimitetu K.Sh. i saslušanja njegovog svedoka, ali sudovi nisu zauzeli stav o tim pitanjima, i kao posledica su navodno povredili ‘pravičnu ravnotežu’ koja je preduslov jednakosti oružja između parničara u građanskim postupcima.
57. Od njegovog rešenja o neprihvatljivosti u slučaju br. KI102/16 kojim je proglašen zahtev podnosioca neprihvatljivim jer je bio preuranjen, Sud primećuje da situacija podnosioca zahteva nije ispravljana, već u stvari, izgleda postala otežana, i kontinuirana.
58. Pored toga, Sud primećuje da možda postoji potencijalna nepopravljiva šteta prava podnosioca na imovini i vlasništvo kao posledica navodne kontinuirane povrede prava na pravično i nepristrasno suđenje.
59. Dakle, Sud, bez prejudiciranja na bilo koju drugu odluku koja će biti doneta o prihvatljivosti ili meritumu zahteva, odobrava, kao osnovan, zahtev za privremenu meru.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 116 (2) Ustava, članom 27. Zakona i pravilom 55 (4), (5) Poslovnika, 27. marta 2017. godine, većinom

ODLUČUJE

- I. DA UVEDE privremenu meru, odnosno, protiv presude C. br. 162/09, Osnovnog suda u Prištini, od 29. oktobra 2013. godine i obustavi bilo koji sudske postupak, postupak izvršenja, radnje ili odluke javnih organa koji proizilaze iz te presude do konačne odluke Ustavnog suda Republike Kosovo;
- II. DA UVEDE privremenu meru do 20. juna 2017. godine;
- III. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- IV. DA OBJAVI ovu odluku u skladu sa članom 20.4 Zakona; i
- V. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Snezhana Botusharova

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi